

Loutkářský Labužník

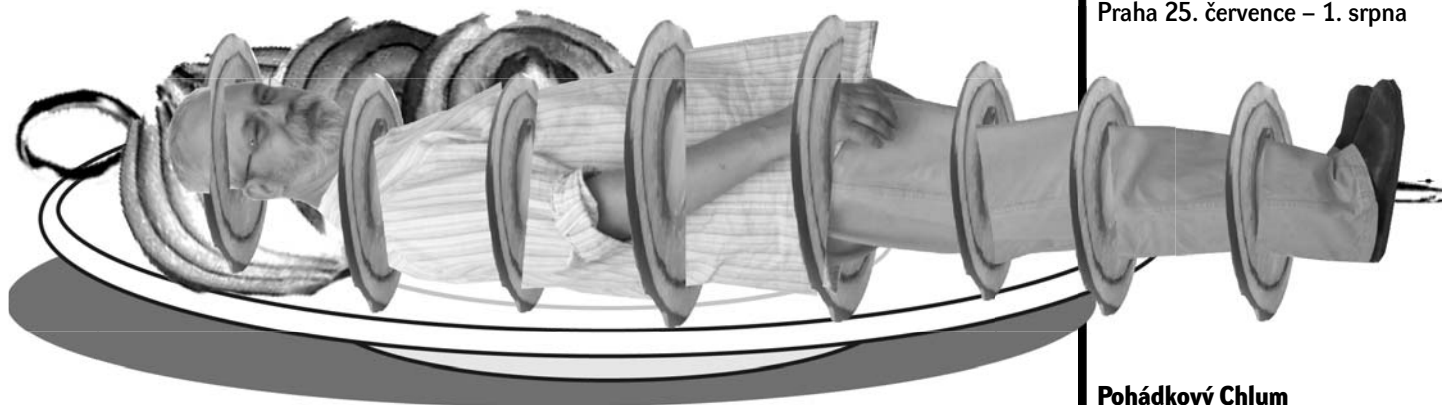
úterý 6.7.2010

7

dailyexpresspuppetrestaurantmenu

deník loutkářské chrudimi 2010

FESTIVALOVÉ MENU 2010

Štěpán Filčík

předkrm

Titulek:

ZÁVĚREČNÝ ÚVODNÍK

Podtitul:

Text, který v časopisech skoro nikdo nečte. (A často není divu.)

Perex:

Poděkování a výzva odborného pracovníka NIPOS-ARTAMA pro amatérské loutkářství, motivovaná naivní nadějí, že si to přece jenom někdo přečte a zareaguje.

Tělo článku nebo prostě článek:

Drazí přátelé, jsem nesmírně vděčný všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na zdárném průběhu letošního Loutkářské Chrudimi, a chtěl bych jim, každému osobně, srdečně poděkovat. Což tímto také činím. A nemyslím tím jen všechny pořadatele, lektory, porotu, redakci Labužníka a spousty „neznámých“, bez kterých by to prostě nefungovalo... ale i všechny soubory, seminaristy a návštěvníky (místní samozřejmě nevyjímaje). Každý přispěl...

Přesto, anebo právě proto mám už v hlavě ročník následující. Navíc ročník, kterým tato přehlídka vstoupí do zralého a symbolicky „důchodového“ věku. Ročník šedesátý. V hlavě se honí zmatek myšlenek – co vylepšit, co změnit, koho pozvat, co udělat jinak... a budeme na to mít?

Milí loutkáři a jejich přátelé, jistě že budeme všichni vzpomínat, bilancovat, hodnotit... ale chci vás požádat – pojďme zároveň s tím hned i plánovat. Je opravdu chrudimská loutkárna taková, jakou ji potřebujeme? Jakou ji chcete(me)? Odpovídá současným možnostem a potřebám? Jak vykročit, a jak pokračovat?

A až si to necháte všechno projít hlavou – nenechávejte si to pro sebe. Kritizujte, hodnotte, plánujte, SNĚTE a PIŠTE. Je to vaše přehlídka, udělejte všechno pro to, aby mohla být i podle vaší chuti.

Na všechny vaše postřehy, nápady, poznámky, výkřiky, sofistikované i emotivní informace, vysvětlivky, perexy, kritiky, souhrny, dojmy... a sny se těší

Štěpán Filčík, filcik@nipos-mk.cz, www.artama.cz

Mezinárodní festival tance, zpěvu, herectví a fotografie

Brno 16. – 23. července,

Praha 25. července – 1. srpna

Pohádkový Chlum

Chlum u Třeboně 26. – 30. července

Letní scéna cz.

Hradčany pod Loretou na Novém Světě 14. června – 20. srpna

Letní shakespearovské slavnosti 2010

Praha, Brno, Ostrava, Olšany a Slovensko 24. června – 4. září

15. ročník mezinárodního divadelního festivalu 4+4 dny v pohybu

Praha 15. – 22. října

Mirotické setkání loutek a hudby
Mirotice 13. – 15. srpna

Jiráskův Hronov

Hronov 29. července – 7. srpna

Divadlo na návsi 2010

Sudoměřice u Bechyně 23. – 25. července

Co se dnes navářilo

Prezentace seminářů

Začínáme...

Celý dopolední „předváděcí blok“ snad symbolicky zahájil seminář S – Stvoření světa, pro náctileté, s jejich teorií vzniku světa a člověka. Viděli jsme masky, stínové divadlo, pohybové divadlo, živé obrazy, kouzla s kamerou a fotoaparátem a velké nadšení do práce. Mládež si sama obstarávala i světelné a hudební efekty. Senza začátek! Budoucí generace loutkářů a divadelníků roste skvěle.

Podívejte, pointa!

Seminář Blanky Luňákové a Martina Švantnera si jako svůj symbol zvolil písmeno „P“: polštáře, panáci, pozoruhodnost, přesnost, příběhy,... A hlavně POINTA. Člověk si až říká, proč nenahradíme některá představení hlavního programu ukázkami prací seminářů...

Seminář O

Seminář S

Seminář P

Seminář H

Tajemství kuchyně Seminář K

Jak řekla Irena Marečková v úvodním slovu, šlo o výrobu kostýmů scénotvorných. Což znamená, že herec či herečka nesou scénu na sobě a můžou na ní i v ní hrát. Téma či příběh si seminaristé dopředu nepřipravovali – nechali se inspirovat až na Loutkářské Chrudimi.

V první fázi šlo o tvorbu mikro-etud na téma „kostým“. A to v dialogích mezi jednotlivými seminaristy, bez konkrétního literárního textu. Druhým krokem bylo samotné modelování již vymyšlených kostýmů na figurínách, tedy animace. Předně však šlo hlavně o funkčnost a přesnost výpovědi.

Vanilka

Seminář K - Starý strom vypráví

Seminář K - Bloudění Thésea labyrintem

H jako Halleluyah

Do potemnělého sálu přichází se svíčkami přibližně patnáct postav v bílém a za doprovodu varhan zpívá středověký chorál. **Seminář H** se rozhodl pojmout svou prezentaci velmi meditativně, duchovně, což potvrdila i druhá zvolená píseň, slavné Cohenovo Halleluyah.

Z pohádky do pohádky

Rodiče si s **dětmi** vyprávěli každý den jednu pohádku a vyprávění doprovázely dramatické hry ilustrující různé epizody příběhu. Z každé ze čtyř pohádek (Zlatovláska, Budulínka, Perníková chaloupka a Červená Karkulka) nám pak děti s lehkou výpomocí rodičů předvedly jednu takovou dramatickou hru. Spontaneita někdy sotva ročních „herců“ si všechny získala.

Seminář R

Seminář Z

Seminář A

Svolávání kmene

Seminář Z si pro svou prezentaci zvolil pouze jednu píseň, jakési africké svolávání kmene. Na scénu tak přišla nejprve suverénní sólistka a svým zpěvem přivolala z hlediště zbytek sboru. Ti ještě přibrali bubínky a perkuse a naservírovali publiku pořádnou dávku domorodé energie.

Černobílé hádanky

Seminář O vyslal za celou svou skupinu dva seminaristy s inscenovanými hádankami. (Včera jsme měli možnost zhlédnout ve Spolkovém domě všech šest mini-inscenací, které vznikly v tomto semináři.) Na černém pozadí s bílými plošnými geometrickými tvary na čempuritech kouzlili dva loutkáři černobílé odpovědi na vyřčenou hádanku. Hádanky a vylustění bylo tvořivě důmyslné a dvěma aktérům se dařilo bílými tvary ilustrovat vyslovovanou hádanku a její vylustění. Tak se například před našima očima z bílého kruhu, obdélníku a výseku z kruhu postupně proměňoval sud a sklenička v makovici, ze dvou bílých kruhů, dvou menších černých a dvou bílých výseků z kruhů křepelky v oči a tři kruhy v řetěz.

V rytmu Afriky

Pohybovo-bubenické vystoupení **semináře A** jsme viděli na závěr celého bloku ukázek ze seminářů. Dunivé rytmy dokreslovaly zemité, výrazně pohybově stylizované taneční pohyby odkazující k černému kontinentu. Energie, radost z tance a rytmů sálala celým sálem. Byla to příjemná tečka.

-red-

Porcování

BROSKEVNÍČEK MOMOTARÓ

Inscenace klasické japonské pohádky zvolenými výrazovými prostředky osciluje mezi nadhledem, lehkou parodií a vážností. Počínaje „japonštinou“, japonskou hudbou, volbou loutek a hrou s nimi, hereckým projevem, včetně čajové přede hry a dohry. Můžeme ji vnímat jako oddanou snahu o vyprávění příběhu z daleké země poněkud českými prostředky. Některé okamžiky nás utvrzují ve vážnosti, jiné nás vedou k parodii - bohužel řešení zůstává nezodpovězeno.

V komunikaci s diváky a herectví s loutkou můžeme mluvit o velké schopnosti ustát 35 minut sólového partu - zdoluhavé začíná být střídání „japonsky“ a česky mluvených částí inscenace. Užitím větší zkratky by inscenace přece jen získala vstřícnější tón pro českého diváka, aniž by utrpěla zamýšlená poetika. Oceňuji schopnost udržet napětí, nepřestat existovat během poměrně dlouhých přestaveb.

Vést mluvený projev v jasných dynamických nuancích - zde zcela zásadně významotvorných - aniž by muselo docházet k hlasové forzi, udržet komunikaci mezi „živákem“, loutkami a divákem v autorské japonštině v této délce a nevychýlit se hereckou akcí od přesného, emoce nesoucího hudebního plánu vyžaduje díl obrovské dřiny.

Je zcela rozhodující vyřešit základní rozpor. Hraje se „jako“ Japonsko v nádherné atmosféře s lehkým nadhledem a lehkou mystifikací, nebo má jít o originál? Přejeme hodně dalších nápadů a radosti z hraní.

Vráťa Šrámek

BROSKEVNÍČEK MOMOTARÓ

Kladu si otázky. Byla to mystifikace? Byla to česká představa o japonském divadle? Bylo to myšleno vážně? (Ale ta japonština je vymyšlená!)

Chtěl jste mne nadchnout pro Japonsko, nebo uspat japonským poklidem? To nebyl jen poklid.

V hlase byla spousta emocí a zvratů.

Vadilo mi zdvojení textu a akce? Vlastně ne, vždyť to nebylo ilustrování textu.

A co loutky? Přece japonské loutkářství pracuje především se spodovými loutkami a s naprosto přesnými postupy, platnými po staletí. Jenže to je laťka, na kterou lze stěží dosáhnout, takže použití marionety bych mohla chápat jako vybočení z japonského pojetí inscenace nebo věrnost českým kořenům či cestu nejmenšího odporu.

Ale je tu také obdiv k člověku, který je sám na jevišti a vypráví nám příběh. Děkuji a odcházím přemýšlet do čajovny.

Martina Hartmannová

LÍPA

Inscenace Lípa přináší silnou autorskou vizi, které by velmi slušelo dotažení v jejím naplnění.

Zprvu se zdá, že jsme svědky divadla na divadle, konkrétně loutkového inscenování Lucerny. Po několika obrazech však herci zazvoní telefon a je jakýmsi objednatelům představení nucen Lucernu zkrátit. Doba je neúprosná, dnes není nikdo zvědavý na nějaké dlouhé umění, natož pak loutkové, natož pak o takových tématech... Téma postavení se vrchnosti, o kterém mimo jiné Lucerna pojednává, se obratem stává aktuální v inscenaci Lípa. Herec poté, co cvičně zkrátí Lucernu na 30 vteřin, nesouhlasně pronese: „Zkrátit, upravit, přizpůsobit...? NE!“ A dál pokračuje ve svém původním záměru. Hraje Lucernu, tak, jak se má hrát... Velmi chytrá autorská koncepce však doplácí na skutečnost, že právě ona „kritizovaná“ pasáž, která připravuje půdu pro vyústění myšlenky hry Lípa - tj. těch několik dlouhých obrazů z Lucerny - působí vinou zbytečného rozsahu i loutkoherecké nedokonalosti zdoluhavě a vlastně trochu nahrává onomu komerčnímu hlasu z telefonu: zkrátit, upravit, ale i zpřesnit, vyhrát, domyslet, doplatit. Tvůrci si dle mého soudu měli s onou „regulérní“ Lucernou více herecky a inscenačně pohrát. Anebo naopak těžít z onoho pouze naznačeného motivu „nedodělaného“ divadla na divadle a z nemožnosti uhrát tento „špíl“ v jednom herci. Zcizující vtípky s nefungujícími světýlky, nedostatkem potřebných rukou atd. by daly této pasáži náplň, divák by si Lucernu užil a o to víc by pak souhlasil s hercovým (mlynářovým) postojem k požadovaným škrťům (kácení). A totiž: „Té Lípy (Lucerny) se nevzdám!!“

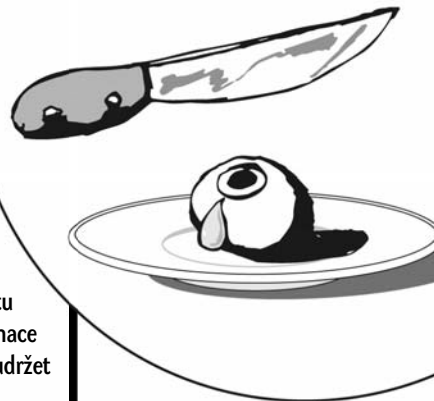
Vít Peřina

LÍPA

Představení Lípa Jarky Holasové a Jakuba Maksymova jsem obdivoval již na krajské postupové přehlídce v Hradci Králové. Zaujal mne především koncept inscenace. Jelikož znám a ctím sympatické neherectví Maksymova, nepovažoval jsem za problém délku a provedení celé, v podstatě úvodní části představení. Ta se ale stala jedním z hlavních témat debaty o představení v Hradci.

Nevím zda-li zkrátit úvod, nejsem objednavatelem představení, spíše jej ještě více naplnit vyhráváním předem připravených loutkářských nápadů. A není stále zcela uvěřitelné, že Jakub představení zkouší a že jej zkouší s úctou k předložce.

Tomáš Volkmer

Broskevníček Momotaró

Chci nášup – 2 %

Prošlé – 8 %

(připsáno – Japonské jídlo fuj)

Huhl – 4 %

(připsáno diváky)

UHO – 2 %

Delikatesa – 26 %

(připsáno – uklidnění, pohlazení)

Sushi – 4 %

(připsáno diváky)

Nedovařeně – 10 %

(připsáno – proč?)

Fastfood – 4 %

Rozvařený japonský knedlíček v hrnci českého guláše – 2 %

(připsáno diváky)

Pikantní – 4 %

Výživné – 4 %

Dietní knedlíčky – 12 %

(připsáno diváky – české sushi)

Příjemná rozhlasová hra – 12 %

(připsáno diváky)

České titulky! – 6 %

(připsáno – Když řekne něco v 1. části a hraje v 2. části, tak z toho nic nemám)

Lípa

Chci nášup – 3,2 %

Delikatesa – 30,2 %

Nedovařeně – 4,8 %

Fastfood – 7,9 %

Guláš – 4,8 %

Pikantní – 17,5 %

Výživné – 23,8 %

(přikreslen domeček se sluníčkem)

Dietní – 7,9 %

Lípa

Pro mlsouny festivally, které ještě můžete navštívit

Chuncheon Puppet Festival

1. – 16. 8. 2010

Chuncheon, Jižní Korea

Tento na děti zaměřený festival má již dvacetiletou tradici, přestože loutkové divadlo bylo v Chuncheonu postaveno teprve v roce 2001.

PIF (Puppteaatra Internacia Festivalo)

28. 8. – 3. 9. 2010

Zagreb, Chorvatsko

Festival vzniknul již v roce 1968 jako mezinárodní festival loutkových divadel v esperantu. Jak píšou stránky festivalu, „loutky se ukázaly být silnější než esperanto“, a tak je dnes tomuto jazyku věnována pouze jedna festivalová sekce.

The Puppets in the Green

Mountains Festival

18. – 26. 9. 2010

Vermont, USA

Festival je každý rok pořádán slavným divadlem Sandglass Theater Erica Basse.

Le festival Mondial des Théâtres de Marionettes

16. – 25. 9. 2011

Charleville-Mézières, Francie

Jeden z nejvýznamnějších mezinárodních loutkových festivalů oslaví příští rok padesáté narozeniny.

Pierrot

24. – 29. 9. 2011

Stara Zagora, Bulharsko

Tento bienální festival se zaměřuje na loutkové divadlo pro dospělé publikum.

Broskevničiek Momotaró

Drobky z veřejné rozpravy dne července šestého

Broskevničiek Momotaró, Hinomaru

Úvodník

V inscenaci je dominující projev herce. Otázky si klade ohledně temporytmu a ne-vyhraněnosti, jak to bylo míněno, zda vážně nebo tam bylo něco více.

Vráta Šrámek

Dynamika hlasového projevu byla přesná, což je zásadní. Celou dobu jste dokázal držet tempo. Líbila se nám muzika, přesně vedla situace. Je to japonský příběh vyprávěný českými prostředky (zvířátka, jezení knedlíčků), což působí parodicky, jak je to myšlené?

Soubor

Je tam určitý nadhled, když například zpívám Leze kočka dírou japonsky. Potřeboval jsem zvířata a nechtěl jsem dělat další transparentní loutky.

Vráta Šrámek

Oceňuji, že s tou makarónštinou rytmicky pracujete, že zní jako skutečná komunikace.

Hlas z lidí

Nepoznal jsem nadsázku, nepoznal jsem, že to není japonština.

Luděk Richter

Parodii jsem nepoznal, přestože jsem ji místy tušil. Nebylo by dobré dát tam větší napětí mezi tím vyprávěním a tím, co pak hrajete? Není tam nnutí, kde by se to sráželo, proto to působí velmi vážně, autenticky.

Jakub Hulák

Dospěl jsem do stavu, kdy mi bylo jedno, jestli je ta japonština skutečná nebo ne. Neměl jsem pocit, že je to

dlouhé, protože jsem se na ten rytmus naladil. Výhradu mám k začátku, mělo to alespoň čtyři začátky.

Vráta Šrámek

Bylo by dobré některé ty okamžiky „počíst“, vnést tam nějakou dynamiku, aby byla ta mystifikace jasnější.

Luděk Richter

Uvítal bych tam kontrapunkty hlavně v té výtvarné části, abychom měli proč sledovat tu druhou část.

Hlas z lidí

Byla jsem z představení nadšená. Kdybyste to odehrál v češtině, tak by se mi to nelíbilo.

Soubor

Já jsem tu pohádku nikdy nečetl, přečetl jsem si 99 otázek o Japonsku a z toho jsem to nastavil.

Lípa, Někdo Jaroměř

Úvodník

Inscenace přináší silnou autorskou vizi, které by ale slušelo dotažení v jejím naplnění. Chtěli bychom se bavit o části nejdelší, o samotné Lucerně.

Hlas z lidí

Mrzelo mě množství postav, nevím, kdo je Libor.

Vít Peřina

Nadchlo nás zdvojené téma postavení se vrchnosti, ale přišlo nám, že by stálo za to, kdyby se celá pasáž, která tomu dlouze předcházela, loutkářsky vyplnila, aby se bylo na co dívat, abych taky neměl pocit, že tam je co krátit.

Broskevničiek Momotaró

Lípa

Můj žblept

BROSKEVNÍČEK MOMOTARÓ

Lehce meditativní jídlo a pití v japonské pohádce. Vrchní kuchař byl milosrdný. Nejmilejší japonskou krmí (pohádku) nám podával s rozvahou, stravitelně, tedy čitelně a srozumitelně. Začalo to čajem, končilo to čajem. Mezi tím se jedly nejchutnější babiččiny knedlíčky. (Jedla pouze první řada, druzí koukali.) Díky těmto knedlíčkům Broskevníček se svými pomocníky porazil pekelného krále. Pak to všechno shořelo. Na popel.

TILIA CORDATA – pardon – LÍPA

Na scéně bedna pro čtyři židle do večeřadla (překlad anglického názvu z divadelní bedny). Menu bylo připraveno pro 10 lidí. Přišlo nás 100. Čekala nás poněkud smutná (náhle zchudlá) jednohubka dle klasického receptu.

INDIVIDUÁLNÍ VÝSTUPY S LOUTKOU

U Kašpárka (2) se vesele povídalo o jídle. Otesánek (3) zase téměř všechno sežnědl. Po dobrém jídle se kálelo, či vyměšovalo (4). Došlo i k poznání: Vlk žere řiti (6). A nakonec se z hladu rozezpívala i čarodějnice (9).

PS1: Velké héliové kulové nebylo naplněno héliem, ale pouze vzduchem.

PS2: Omlouvám se, ale mě se nejvíce líbila 5. Ta o malém a velkém domu. Ta o tom, kde se člověk cítí volněji a svoobodněji.

NENÍ DRAK JAKO DRAK

K vidění jsou tři pohádky o zlých dracích. Dokonce i toho nejzlejšího v první pohádce předčí zlobivá princezna. Celé představení provází příjemné loutkářské figle a efekty a drobná radostná překvapení. Loutky jsou ploché, manekýni. Soubor používá i plochých masek.

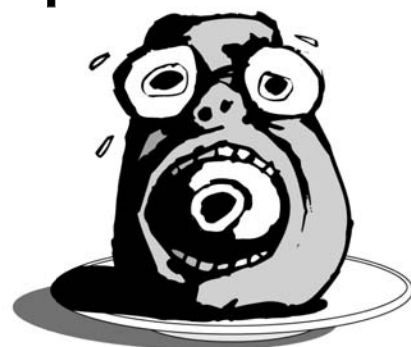
Divadýlko Kuba - Není drak jako drak

Příložený Pepek.

Dobré zažívání

MOMOTARÓ

Je poslední den přehlídky, všichni už jsme značně v opotřebovaném stavu, někdy to má vliv i na chápání či chrápání. Musím říct, že pan Petr Moudrý mě ještě poslední den dokázal překvapit, příjemný pán s decentním vystupováním, předvedl obřad čaje a udělal atmosféru, i když ho někteří rušili svými pozdními příchody. Pak nastalo zmatení – pan Petr začal zpívat a já přestala mít jistotu, jestli je to humorné představení, komedie či snad parodie, recese? Na kopírce vyrobené loutky i scéna a zvířátka, která utekla z Jelínkova představení, poetiku příběhu nepodpořily. Vyprávění a odehrání příběhu v japonštině vlastně časem unavovalo, nic nenabízelo. Došla jsem k závěru, že při obřadu čaje vyprávěný příběh by mi docela stačil k blaženosti. Takže loutky pryč, potupné písně pryč a zůstalo by příjemné vyprávění sympatického pana Petra. Příště naproti přes ulici v Čajovně.

Hababurger

GASTRO-FAGI

GOM MIX

Upekl: Žabijacques
Slova: hambáč-naložit-fik-mastný- libovolná zelenina

Hambáč Norimberský

Pikantní veselohra in drei Bilden

Obraz první

Ztemnělý lesopark ve městě Norimberku. Stežičkami aristokraticky bázlivě prochází se slečna HERMÍNA VON STAMPFAUSKLEIDUNG. Nejistě se ohlíží.

Labužnická (divadelní a jídelní) NEJ

Hamlet

= nejslavnější a nejhranější drama všech dob

Skupova Plzeň, nejstarší loutkový festival v České republice

Skupova Plzeň se poprvé uskutečnila ve dnech 26. – 29. I. 1967 jako jubilejní akce k 75. výročí narození a 10. výročí úmrtí „otce“ Spejbla a Hurvínka JOSEFA SKUPY. U jejího počátku stáli zejména MUDr. Lubor Zahradka, Ladislav Dvořák a Stanislav Nový. Do roku 1978 se konala každoročně, poté jako bienále. Od roku 1992 jsou udělovány už jen ceny individuální a festival se otevřel všem profesionálním loutkářům bez rozdílu, tedy i agenturním a soukromým skupinám, sólistům apod. Častěji se také objevují soubory zahraniční. Součástí festivalu bývá i bohatý doprovodný program zahrnující výstavy, koncerty, exteriérová vystoupení, promítání, tvůrčí dílny.

Nejstarší stálá loutková scéna v republice - loutkové divadlo v Lounech
 Loutkové divadlo v Lounech vyrostlo na břehu Ohře od ledna do srpna roku 1920 podle plánů místního stavitele Huga Katze. Bylo první stálou loutkovou scénou v tehdejší Československu.

První představení Krále Ječmínka viděli diváci v září 1920. Později Lounští spolupracovali například se slavným plzeňským loutkářem Josefem Skupou. Ten vytvořil Hurvínka shodou okolností ve stejném roce jako vzniklo lounské loutkové divadlo.

Hermína: Och, jaká temná noc, ani měsíček na cestu mi neposvítí! Ještě tak abych se stala obětí vyhlášeného náruživce a vlníka Fritze Norberta Pochhammera, jenž v této čtvrti obětí své nachází a způsoby nejohavnějšími a mužně obhroublými jejich počestnosti je zbavuje. Neměla jsem v dobrém rozmaru svém na bálu odmítnout doprovod nápadníka svého, barona van den Schwarmgeista, jehož okázalé srdnatosti sice se štítím, však jinak nemilý mi není.

Sovětlá výhrůžně potemní a z chroští znenadání vyskočí neznámý násilník v dlouhém plášti, jak později zjistíme nikdo jiný, nežli FRITZ NORBERT POCHHAMMER.

Pochhammer: Dále již nechod', nešťastnice, neb cesta tvá zde dnes končí.

Hermína: Co tím chcete říci, neznámý muži?

Pochhammer: Měla byste mi děkovat, milostpaní, neboť památku vaši navždy již zvěčním coby další oběť velkého Pochhammera!

Hermína: Fritze Norberta?

Pochhammer: Fritze Norberta.

Hermína: Přezdívaného Přerážek?

Pochhammer: Přezdívaného Přerážek. Přírodní, nikoli v trojbalu! (*s touto větou rozevře kabát a odhalí své neobyčejně velké zbytnělé mužstvo*)

Hermína: Toho jsem se obávala. (*začne ječet a prchat*)

Pochhammer: Neječ a neprchej ženo, svému osudu stejně neunikneš! (*vyběhne za ní*)

(*strhne se honička, POCHHAMMER nakonec HERMÍNU dožene a začne prznit*)

Hermína: Och, já nešťastná!

Pochhammer: (*przní*) Tumáš, ženštino, **fik, fik!**

(*Poloha první VESTOJE; poloha druhá ZEADU; poloha třetí POSVÁTNÁ KRÁVA. HERMÍNA ponejprv klade odpor a brání se, po chvíli však podlehně milostné vášni a sama s velkým zaujetím podílí se na aktu lásky. Uspokojení se jí dostavuje ad libidum mnohonásobně, nikoli však POCHHAMMERovi, jenž je uspokojen až na samém konci, a to ještě pouze proto, že to umožnil. Když je dílo dokonáno, HERMÍNA leží na zemi, sténá a štká.*)

Pochhammer: (*opět se obléká*) Další zářez na pažbě slavného **Hambáče** Norimberského! (*s ďábelským smíchem odchází*)

Obraz druhý

Salónek slečny HERMÍNY VON STAMPFAUSKLEIDUNG. Všude luxurní secesní vybavení. Na chaise longue sedí slečna HERMÍNA a usrkává čaje, který je na nedalekém stolku. Za okny lehký hluk odpoledního norimberského života.

Hermína: Ach, já nešťastná! V čaji topím své trápení, má dnes přijít baron van den Schwarmgeist, nápadník můj a ženské tušení mi napovídá, že o ruku mne požádá. Však ač ráda bych si ho vzala, co mu mám odpovědět, já, zprzněná a nečistá? Kéž bych si mohla být jista, že jeho láska je sdostatek silná a pochopí neštěstí, jež minulý týden mne stihlo. (*žalostně usrkne čaje*) Však jedna věc mne trápí... stále nemohu zapomenout na onen mužně hrubý způsob, kterým se mne Pochhammer, prokletý to **Hambáč** norimberský, zmocnil. Rozum můj je znechucen, však přesto o něm po nocích se mi zdává...

(*Vejde SLUŽEBNÁ*)

Služebná: Milostivá, mám ohlásit pana barona van den Schwarmgeista. Stojí ve dveřích s kyticí růží.

Hermína: (*potlačí vzlyk*) Ať přijde.

(*Přichází BARON VAN DEN SCHWARMGEIST. Je v dokonalém obleku a v ruce má opulentní kyticí růží.*)

Baron: (*poklekne a nabídne pugét*) Milostpaní.

Hermína: (*s úklonou květiny přijme*) Děkuji, barone. Zrovna piji čaj, dáte si snad též.

Baron: Rád. (*přisedne k HERMÍNĚ, postupně svou chaise longue přibližuje té její.*)

Hermína: (*všimne si BARONOVA záměru*) Ale, pane barone... (*žínýruje se*)

(*Choříle ticha. HERMÍNA je zarmoucená.*)

Baron: Nač jste tak zarmoucená, slečno Hermíno?

Hermína: (*odvrátí tvář*) To nechtějte zvědět!

Baron: Přesto se vás ptám.

Hermína: Barone...! (*o slzách mu padne do náruče*)

Baron: Co tak hrozného se vám jen mohlo stát, že i přede mnou se takto ostýcháte?! (*odloží ji a ustane*) Jmenujte hanebníka, který vám nešťestí vaše ztropil, bych mohl ho přísně potrestat!

Intermezzo

(*stranou přijde POCHHAMMER.*)

Pochhammer: Démoni pekelní, co se to jen stalo, že je mé srdce vyměklé jak převařený **baklažán** a má kolena se roztrěsou jak sulc pokaždé, když si vzpomenu na ženštinu tu nešťastnou, co minulý týden v lesoparku jsem zchvátil? Že by i takový grobián jako jsem já poznal lásku? Obcházím temné uličky norimberské, dívám se na mladá děvčata, ale veškerá vilnost se z pohledu mého vytratila. Jíst mi nechutná, pít mi nechutná a již ani to páchání násilností, mrouskání a frgevaltigunk nerozjití mé srdce. Musím jít za Hermínou a ze svých trápení se jí vyznat. A nebude-li svolná, hrubou silou si vynutím to, po čem oud můj touží!

Obraz třetí

Opět v salónku HERMÍNY VON STAMPFAUSKLEIDUNG.

Baron: (*třeše HERMÍNOU*) Kdo vám co provedl! Sdělte mi to a já přísambůh tasím svůj meč či kyj a po právu mu **naložím!**

Hermína: Již nemohu to déle tajit, sic duch můj stejně nečistý bude jako tělo! Minulý týden přepadl mne v norimberském lesoparku Fritz orbert Pochhammer—

Baron: Slavný **Hambáč** norimberský!

Hermína: Přesně, slavný **Hambáč** norimberský. I přes můj odpor a úprk statečný mne dostihnul a zchvátil a zprznil na třech způsobů, z čehož jsem proti své vůli potěšení velké měla a nyní se celá trápím a soužím, však ze srdce svého onoho hanebníka vyhnati nemohu.

Baron: Běda! Bylas zprzněna! Však od své prabáby vím, že zprznění může odčinit pouze zprznění! (*solékně se*)

Hermína: (*žírá na jeho kyj*) Och, barone, vždyť je **masťný**.

Baron: Protáhl jsem ho vazelínkou, kdyby se vám snad zachtělo, bych na zadní vrátka se vám podíval.

Hermína: (*zaskočena situací*) Barone, nevím, mohu-li...

Baron: Můžete.

(*Vede ji, aby ústy mu byla po vůli. Je. Poté BARON HERMÍNU solékně a počínají se milostně laskat. Poloha první: MISIONÁŘ; poloha druhá: STULENÍ HADI; poloha třetí: TENKÝ LED; poloha čtvrtá: BALETKA. Po celou dobu je akt lásky romantický, BARON VAN DEN SCHWARMGEIST je tklivě, až uplakaně něžný. Několikrát je uspokojen, HERMÍNA – byť nezůstává zcela chladná – není přesprávil uspokojena. V okně se objeví obličej POCHHAMMERA.*)

Pochhammer: (*zhroží se*) Běda! Dívka má milá v objetí cizího! To nemohu dopustit! (*rozrazí okno a uskočí do místnosti.*)

Baron: **Hambáč!**

Hermína: Přerážek!

Pochhammer: Zhyň, vilný chlípáku! (*hotoví se k bitvě*)

Hermína: Počkejte! (*svůdně*) Kde je místo pro jednoho, může být i pro dva.

Pochhammer: Och, miluji ji o to více!

(*K milování se přidává i FRITZ NORBERT POCHHAMMER. Je viditelně ráznější a mužnější, než jeho sok v lásce. I HERMÍNĚ jeho příchod ulil novou krev do žil. Poloha první: TRUBADÚR; poloha druhá: PÍSMENO H. V tuto chvíli je již na POCHHAMMERovi znát jistá podrážděnost. Při milování se snaží BARONA vytlačit. Poloha třetí: PŘIRÁŽEJÍCÍ SLŮNĚ.*)

Pochhammer: (*během milování*) Ne, to nemohu snést! (*tasí meč*) Barone, či kdo to jste, nebyli jsme si ani představeni, braňte se!

Baron: (*tasí*) Ha! Myslíte si, že takového šermíře, jako jsem já, můžete porazit?!

(*Dále se milují, zároveň však bojují, pro následující polohy tak režisér vyvine jistou dávku tvořivosti. Poloha první: TANEC OPIC; poloha druhá: ZPĚTNÁ VÝVRTKA; poloha třetí: JÍZDA NA DVOU DROMEDÁRECH; poloha čtvrtá: HORSKÝ VODOPÁD POTKÁVÁ MĚSÍČNÍ PAPRSKY VE KVETOUČÍ DŽUNGLI. V tuto chvíli probodne POCHHAMMER BARONA.*)

Hermína: Jaké štěstí! Již nemusím se rozhodovat mezi dvěma amanty! Všechna má trápení se rázem vyřešila a mně znečištěná láskou ve třech již stejně nezbyvá nežli nastoupit na temnou cestu hříchu s tebou, Fritzku můj milovaný!

Pochhammer: Pojď, ukážu ti, proč se mi přezdívá Přerážek!

(*Milování pokračuje nad BARONOVOU mrtvolou. Poloha první: SMĚLÁ JEZDKYNĚ; poloha druhá: POZEZENÍ NA KOLÍKU; poloha třetí: JUGOSLÁVSKÁ KOLOBEŽKA; poloha čtvrtá: MRAVENCÍ LEZOU NA STROM; poloha pátá: VYCVÁLANÝ ŠTUKATÉR; poloha šestá: ZAPADLÝ VLASTENEC; poloha sedmá: KOŠER ŘEZNÍK; poloha osmá: STÍN KATEDRÁL; poloha devátá: PYTLÁKOVA SCHOVANKA. Akt lásky pokračuje a i po zapadnutí oponky možno slyšet radostné sténání a výskání HERMÍNY, stále znovu a znovu uspokojované neskonale mužným POCHHAMMEREM.*)

KONEC

**Loutkář, Loutkář, Loutkář,
ještě jednou Loutkář...**

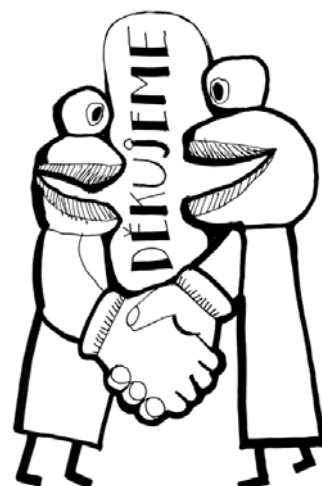
„Jmenuji se *Blond*. *James Blond*,“
žaduní fešák s ostře řezanými rysy,
blondatou patkou a pistolí v ruce.
Zlikviduje bombu, partu najatých
zabijáků v černých kuklách a přežije
výbuch plynového potrubí. Chytrou,
působnou parodickou hříčku *James
Blond* napsal Vítek Peřina a režíroval
Tomáš Dvořák. Klasické, krátké
a bravurně pointované loutkové
výstupy spojuje v Peřinově hříčce
dostatečně krkolomný a kýčovitý....

Chcete-li znát celou recenzi Marie Reslové i hru *James Blond*, najdete ji v časopise **Loutkář!**

Chcete-li být po celý rok v obraze, kupujte **Loutkář!**

Chcete-li být loutkář, musíte mít **Loutkář!**

Dnes jsme Jamese Blonda viděli na 59. LCH.

Loutkářský labužník zaujal či inspiroval mnoho lidí, kteří do něj ochotně a rádi přispívali. Mnozí chodili sami do redakce a toužili po zadávání úkolů.

Mockrát těmto lidem

Luděk Richter, Dáda Weisová, Veronika Filčíková, Michaela Kolářová, Ondřej Duspiva, Ondřej Mataj, Tomáš Jereš, Zuzana Patráková, Tereza Vágnerová, Zuzana Vojtíšková, Alena Exnarová, Blanka Šefrnová, Kristýna Filčíková, Jan Karaffa, Jana Pithartová, Veronika Filčíková, Tomáš Jiřeš, Blanka Luňáková, František Petrák, lektorský sbor a všem Agentům.

děkujeme! Díky, díky, díky!

-redLL-

Ocenění na 59. LCH

Jiráskův Hronov

Nominace:

Vlna, Tate Iyumni, Praha

Doporučení

(abecedně, bez určení pořadí):

Pohádky o kohoutkovi a slepičce,
Střípek, Plzeň

Portrét, Trám, Svitavy

Zlaté kuře, Vozichet, Jablonec nad
Nisou

Souboru Tate Iyumni z Prahy

za inscenaci Vlna

Souboru Trám ze Svitav

za autorské uchopení Gogolovy před-
lohy v inscenaci Portrét

**Souboru Vozichet z Jablonce nad
Nisou**

za autorské uchopení textu a herectví
v inscenaci Zlaté kuře

Souboru Moje pětka z Jaroměře

za inscenaci klasické pohádky Tři
přadleny

Souboru Arnošta z Prahy

za tvůrčí přístup k inscenaci Kugel-
stein!

Souboru Střípek z Plzně

za loutkoherectví v inscenaci Pohád-
ky o kohoutkovi a slepičce

Souboru Trám ze Svitav

za výraznou jednotu hudební a dra-
matické složky v inscenaci Portrét

Souboru Tate Iyumni z Prahy

za výpravu k inscenaci Vlna

Souboru Rámus z Plzně

za tvůrčí přístup k inscenaci Rámus
kolem stěhování

Petru Moudrému z Kyjova

za sugestivní herecký projev v inse-
naci Broskevniček Momotaró

Souboru Někdo z Jaroměře

za autorskou koncepci inscenace Lípa

Tomáši Hájkovi z Poniklé

za autorskou koncepci inscenace Je-
novéfa

Závěrečné slovo předsedy poroty 59. Loutkářské Chrudimi

Padesátá devátá Loutkářská Chrudim se neodvratně nachýlila ke svému konci. Nastává první příle-
žitost k ohlédnutí. Stejně jako v letech minulých jsme se zde setkali s pestrým spektrem loutkářských
souborů – od těch progresivních, hledajících nové cesty i za tu cenu, že občas zabloudí ve slepých ulič-
kách, až po ty, jež si vytkly za cíl především udržovat staré loutkářské tradice a které jsou na naší loutkářské
scéně důležité už jen proto, aby se ti avantgardní měli vůči komu vymezovat. Škálu pak doplňují soubory
dětské, které nejsou v pravém slova smyslu soubory amatérskými, už jen pro svůj nezbytný pedagogický aspekt.
V tomto smyslu zůstává Loutkářská Chrudim po dlouhá léta stejná a dává nám jistotu, ke které se rádi vracíme.
Devětapadesátá přehlídka amatérského loutkářství nás ale dokázala obohatit o řadu zážitků a dojmů. Objevilo se zde
několik sebevědomých a vyzrálých inscenačních počínů i poměrně zdařilých pokusů o sdělení velkých a aktuálních
témat. V některých případech jsme byli zaujati pozoruhodným a osobitým autorským konceptem. Viděli jsme před-
stavení, která nás okouzila výtvarným provedením či hudbou. Byli jsme svědky několika ukázek vynikajícího lout-
koherectví. Zažili jsme tu tradiční soubory, které opustily pevnou půdu zakonzervované tradice a začaly pro sebe
hledat nové možnosti a postupy, nebo činoherce, kteří se rozhodli pracovat s loutkou a utkali se s touto výzvou se ctí.
Viděli jsme děti, které jsou přes svůj nízký věk na své loutkářské cestě překvapivě daleko. V některých představeních
jsme mohli ocenit zřetelný sociální aspekt, zvláště tam, kde se při práci na inscenaci setkala několik generací, od dětí
a dospívajících až po starší zkušené divadelníky. I to patří k hodnotám amatérského divadla.

S Loutkářskou Chrudimí je neodmyslitelně spjatá vzácná možnost společně si o divadelní práci povídat, pojmeno-
vávat problémy, které vyvstanou v rámci reflexe přehlídkových představení, hledat a nabízet varianty jejich řešení.
V naší zvláštní pětičlenné štouravých diváků (zvané porota) jsme se pokusili o shrnutí toho zásadního, co pro nás
ze všech těch úvah a diskusí vyplynulo. A tady jsou vzkazy mých kolegů ke všem amatérským loutkářům:

Vzkaz dramaturga Vítky Peřiny:

*Před inscenováním se textu na férovou zeptejte, proč právě jej máte dělat loutkami. Pokud vám nebude schopen
nic odpovědět, má vaše zamýšlená loutková inscenace hned na počátku VELKÝ PROBLÉM! Pokud vám však od-
poví cosi o možnostech nadsázky, zkratky, karikatury, metafor, symboličnosti (či se alespoň zmíní o nějakých
mluvících kočičkách či kohoutcích), PAK MÁTE NADĚJI! Velký problém bude mít pouze váš psychiatr, až zjistí, že si
povídáte s divadelními texty.*

Vzkaz výtvarníka a scénografa Tomáše Volkmera:

Herec může zděvenět, loutka může ožít.

Vzkaz loutkoherečky Martiny Hartmannové:

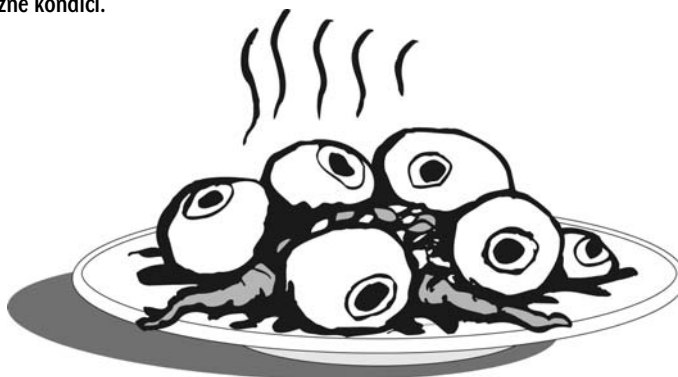
Být loutkou, tak by vás nebavilo jen někde viset, ležet, plandat... a nehrát.

Vzkaz muzikanta Vráti Šrámk:

Lidé zněte a pamatujte, že nejen slovem loutkář je živ.

Závěrem zbývá už jen popřát všem stále hledajícím souborům, aby se jim dařilo nacházet nové zajímavé postupy
a vyjadřovací prostředky, pokud možno takové, které by maximálně posílily jejich sdělení. Tradičním loutkářům přeji,
aby opatrovali a rozvíjeli každé zrno invence a tvořivosti, které se v jejich tvorbě objeví. Členům dětských souborů
přeju především takové vedoucí, kteří je dokážou přivést ke kvalitnímu loutkovému divadlu, ale nezapomenou,
že svým působením na děti ovlivňují jejich osobnostní rozvoj, což je pro ně důležitější, než správné držení vahadel.
Loutkářské Chrudimí za sebe i své milé kolegy Martinu, Vrátu, Tomáše a Vítku přeji, aby se příští rok dožila šedesátý
v nejlepší možné kondici.

Jakub Hulák

Labužnický slova servírují: **Hana Galetková** (vrchní), **Petra Hlubučková** (servíruje) a **Jacques Joseph** (servíruje).
Labužnické nádobíčko obsluhují: **Michal Drtina** (láme a fotí), **Tomáš Volkmer** (grafiku tvoří) a **Ivo Mičkal** (divadlo fotí).
Tiskne Atelier 18 s.r.o. Chrudim. Neprošlo jazykovou úpravou!